

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. С.З., 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело № 20255500900233 по описа за 2025 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.432, ал.1 КЗ във вр. чл.45 от ЗЗД и чл. 429, ал.3 от КЗ във вр. с чл. 86 сл. 1 от ЗЗД.

Ищецът Г. В. Г. твърди в исковата си молба, че с влязло в законна сила Споразумение за прекратяване на наказателното производство, одобрено с Протокол рег.№195/12.05.2025 г. от о.с.з., проведено на 12.05.2025 г. по НОХД №1223/25 г. по описа на РС-С.З., подсъдимият М. А. М., ЕГН *****, с поС.ен адрес в с.С., община Р., е признат за виновен за това, че на 21.01.2024 г., в гр.С.З., при управление на л.а. марка "Фолксваген", модел „Пасат“, с държ. рег.№ **, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.21, ал. 1, чл.25, ал. 1, ал.2, от ЗДвП, чл.63, ал.2, т.3 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на три лица, едно от които е ищецът Г. В. Г., чиято телесна увреда се изразява в черепномозъчна травма, причинила разстройство на здравето, временно опасно за жИ.та престъпление по чл.343, ал.3, б."а", във вр.с. ал. 1, във вр.с чл.342 ал. 1 от НК на РБългария.

В молбата се посочва, че около 19:55 часа на 21.01.2024 г. на булевард „**“ ЖП надлез до завод Б., лек автомобил „Фолксваген Пасат“, управляван от виновния водач М. А. М., навлиза срещу насрещното движение, като вследствие на това навлизане на автомобила, между него и друг срещуположно движещ се автомобил, е настъпил удар - пътнотранспортно произшествие. В резултат на реализираното ПТП ищецът е посетен от екип на ЦСМП като е констатирано, че е с опасност за жИ.та и откаран с линейка до СПО за реанимиране в УМБАЛ „**“. Получените травматични увреждания са както следва: Contusio capitis; thoracis et extremitates; Contusio puimonum; contusio cerebri. В клиниката по неврохирургия УМБАЛ „**“ ищецът е постъпил на 21.02.2024 г. и е изписан на 26.01.2024 г., с болничен престой от 6

дни. Установени са данни за мозъчна контузия, белодробна контузия в ляво след проведен КТ на гръдния кош, без фрактури и без хемопневмоторакс, без налагащо оперативно лечение към момента на консултативните прегледи, множество травми по тялото, болезненост в левия глезен, подбедрица, рамо и лакът. Назначено е терапевтично лечение с манитол 10% 3x250мл.; сол. На гр.хлор. 0,9% 2x500мл.; вит.С 2x1 амп.; Аналгин 2x1 амп.; [ател 2x1; Сомазина 1000; Дексаметазон 2x2; Фраксипарин ,4 с.к.; Конвулекс 2x500; конкор 5мг. 1x1 сутрин; Норваск 1x1 сутрин; Кордарек 1x1 сутрин. След болничния престой за терапия в до ла са назначени: дол.Глицерол 60%-3x2с.л.; Вит.С 500-2x1тб.; Квамател 40мг х1тб/дн.; Тренсетил 2x1тб.; Конвулекс 500-2x1тб.

Посочва се, че преди датата на събитието ищецът е бил изключително активен човек. Като един млад мъж, обръщаш огромно внимание, както на физическото, така и на психическото си здраве, е спортувал редовно и е бил ангажиран социално през по-голямата част от времето си. Излизанията с приятели са били ежедневен навик. Бил е изключително самостоятелен в бита си и винаги в помощ на другите.

Твърди се, че настъпилото ПТП е било внезапно и е рефлектирало върху ищеца изключително силно. На 21.01.2024 г., ищецът се е качил в автомобила на предната пасажерска седалка. МПС е започнало движението си по булевард „**“ ЖП надлез до завод Б.. Внезапно и без да има каквато и да е видимост, предимство или каквито и да е други предупреждения, ищецът е станал участник във въпросното ПТП.

Посочва се, че съсС.ието на пострадалия е било изключително влошено, със загуба на съзнание и опасност за жи.та. Травмите му са били разположени по цялото тяло. Главоболието и силните болки, разпространяващи се по тялото му, са продължили в дълъг период от време, а някои от тях продължават и до днес. Поради влошеното му съсС.ие е постъпил за лечение в клиника по неврохирургия. Повече от месец излизанията от дома на ищеца са били само и единствено за осъществяването на контролни прегледи. Активността в ежедневието, която е имал преди въпросния инцидент, е напълно преустановена. Голяма част от времето в дома си е прекарвал на легло. Повече от месец се е нуждаел от чужда помощ за обикновените битови задачи, което е в пълен разрез с активния му начин на жи.т и помощта, която той е оказвал на другите. Всичко това, съчетано с внезапността на събитието, е довело до разтърсващи сътресения на психиката на ищеца. Ежедневните силни болки, съчетани с чувството за безпомощност са трайно залегнали в мислите му, които са довели до изключително негативни емоции, продължаващи и до момента. И до настоящия момент той преживява страхови епизоди вследствие на претърпяното събитие, сънува кошмари и изпитва силен страх при придвижване с МПС. Невъзможността му да изпълнява ежедневните си задачи са засегнали допълнително психиката на ищеца. Настъпило е социално отчуждение, което не е преодоляно. Ищецът се е отдръпнал от своите близки, за които се чувства в огромна тежест и неудобство.

Сочи, че горното се явява само едно бегло описание на болките и страданията на ищеца. Настъпил е пълен разрыв с неговия предишен начин на жи.т, който се е опитвал да води - здравословно и спортувайки активно.

Претърпял е и шестдневен болничен престой.

В молбата се посочва, че съгласно разпоредбата на чл.492, т. 1 КЗ, действаща към момента на увреждането, минималната застрахователна сума (лимита на отговорност) на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е в размер на 10 420 000 лв. за всяко събитие от процесното ПТП, подлежащи на обезщетяване имуществени и неимуществени вреди, претърпени от ищеца. В същото време към датата на събитието и до настоящия момент, през който тече и периода на възстановяване на ищеца, икономическите условия в страната се влошават.

Налице са изключителни инфлационни процеси и покачване на потребителските стойности на стоките, услугите и медикаментите, които обуславят в цялост размера на исковата претенция.

По отношение на претендираната от ищеца законна мораторна лихва, посочва, че последната е изчислена за периода от дата 21.01.2024 г. до дата 03.07.2025 г. и е в общ размер на 12 083.03 лв., изчислена, както следва: от 21.01.2024 г. до 30.06.2024 г., брой дни за този период - 162, годишен АП 13.79 %, лихва в размер на 3723.30 лв.; от 01.07.2024 г. до 03.07.2025г., брой дни за този период - 368, годишен АП - 13.63 %, лихва в размер на 8359.73 лв.

Основанието, на което претендира това обезщетение за забава е чл.497, ал. 1, т.2 от КЗ. Съгласно тази разпоредба, ответникът е в забава, смятано от 21.01.2024 г., тъй като е изтекъл законово установеният тримесечен срок за произнасяне по претенцията на ищеца, но размер на обезщетение не е определен и заплатен, въпреки представянето на всички изискуеми и налични документи, които да установят събитието и размера на вредите.

Предвид гореизложеното, посочва, че за ищеца е налице правен интерес да предяви настоящата искова претенция срещу ответника, като моли да се постанови решение, с което да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата 60 000 лв. главница за дължимо застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно с дължимата се законна лихва за забава, смятано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Прави искане да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата 12083.03 лв., представляваща дължима законна лихва за забава върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 21.01.2024 г. до дата 03.07.2025 г., изчислена върху претендираната главница от 60 000 лв.

Направено е искане да се определи и да се присъди възнаграждение при условията на чл.38 от ЗАДв.

На основание чл.127 ал.4 от ГПК посочва банкова сметка за заплащане

на дължимите суми, а именно: **, разкрита при „**“ АД, на името на адв.И. С. С..

В срока по чл.367 от ГПК по делото е постъпил **отговор на исковата молба** от ответника по делото ЗД „Б.“ АД, с който последният оспорва исковата молба на Г. В. Г. за предявен срещу него иск за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, както и иск за присъждане на законна лихва в размер на 12 083,03 лева за периода от 21.01.2024 г. до датата на подаване на исковата молба - 03.07.2025 г.

Ответникът посочва, че исковете са недопустими. Предявяването на застрахователна претенция е задължителна положителна процесуална предпоставка за възникване и надлежно упражняване правото на иск. В случая е налице несъответствие между съдържанието на застрахователната претенция и обстоятелствената част на исковата молба. Всички факти и обстоятелства, за които ищецът не е предявил застрахователна претенция не могат да бъдат предмет на настоящото производство. Исковете са недопустими, не само защото застрахователната претенция е несъответна на твърденията в исковата молба, касаещи описанието на претърпените от ищеца неимуществени вреди, но и защото в застрахователната претенция липсва искане за конкретен размер на обезщетението за неимуществени вреди и за обезщетението за имуществени вреди.

Счита, че ищецът е бил длъжен да посочи точно какво по размер обезщетение за неимуществени вреди претендира от застрахователя. Такова задължение ищецът има, тъй като цената на исковете за неимуществени и имуществени вреди, които той впоследствие е предявил, следва задължително да отговарят на размерите, претендирани пред застрахователното дружество.

Посочва, че цената на иска е задължителен елемент от съдържанието на исковата молба при осъдителни иски, поради което и застрахователната претенция, която е базата, на която се основава искът, следва да съдържа и конкретно искане за точно определен размер на обезщетението. При иск за обезщетение за неимуществени вреди, размерът му се определя от съда по справедливост. Въпреки това, задължителен елемент от съдържанието на исковата молба по предявен такъв иск е цената на иска, тоест, точният размер на претендираното обезщетение. Пред съда не може да се иска да определи обезщетението по справедливост, без да е посочен точен размер на обезщетението, който ищецът претендира да му бъде присъден. Посочва, че застрахователната претенция също задължително следва да съдържа искане за плащане на обезщетение в конкретно определен от молителя размер. Това задължение на ищеца следва и от задължителната съдебна практика на ВКС, инкорпорирана в постановеното по реда на чл.290 ГПК Решение № 167 от 30.01.2020 г. на ВКС, ТК, II т.о., по т.д.№2273/2018 г., съгласно което „Според чл.496, ал.2 КЗ, произнасянето на застрахователя в лимитирания от чл.496,

ал.1 КЗ тримесечен срок, може да се изрази: или 1/ в определяне и изплащане на размера на обезщетението, или 2/ в отказ за плащане, поради - а/ доказано основание за отказ за плащане на обезщетението; б/ липса на пълно доказване на основанието на претенцията или на размера на вредите, като в последния случай отказът за плащане може да бъде и частичен - само по отношение на недоказания от общо претендирания размер на вредата."

Посочва, че с посоченото решение ВКС дефинитивно е приел, че задължителен елемент от застрахователната претенция е посочването на точния размер на обезщетението за неимуществени и/или имуществени вреди, което се претендира. В случая, със застрахователната претенция ищецът не е изпълнил задължението си да посочи точен размер на претендираното обезщетение за неимуществени вреди.

Посочва, че в частта, с която ищецът е предявил недопустими искове, касаещи непредявени със застрахователната претенция неимуществени вреди, както и в частта, с която със застрахователната претенция не е посочен точен размер на претендираното обезщетение, следва да бъдат оставени без разглеждане, исковата молба в тази част да бъде върната на ищеца, съответно на ответника да бъдат присъдени разноски по смисъла на чл.78, ал.4 ГПК.

Посочва, че исковата молба е нередовна, тъй като не отговаря на изискванията на чл.127, ал.1, т.4 ГПК. Ищецът не е описал точно и ясно механизма на ПТП. Ищецът не е описал точно и ясно механизма, по който твърди, че е получил травматичните увреждания. Липсата на твърдения за точния механизъм на ПТП и механизмът, по който ищецът твърди, че е получил травматичните увреждания нарушава правото на защита на ответната страна, а отделно от това, прави невъзможна преценката за относимите и допустими доказателствени средства. Начинът, по който ищецът е получил травматичните увреждания, е категорично релевантен факт, за който в исковата молба липсват твърдения. Фактът, че ищецът твърди, че във връзка с процесното ПТП е налице акт на наказателния съд по смисъла на чл.300 ГПК, не изключва задължението му по чл.127, ал.1, т.4 ГПК да посочи обстоятелствата, на които основава иска, включително и механизма, по който твърди, че е получил травмите.

Посочва, че исковата молба е нередовна, тъй като в обстоятелствената й част липсват точни твърдения за това след навлизане в лентата за насрещно движение на лек автомобил „Фолксваген Пасат" в кой точно автомобил се е ударил. Съответно не е посочено и кой е водачът на този друг автомобил.

Твърди се, че в процесното ПТП са участвали две МПС - едното от които е управляваният от сочения за делинквент водач М. А. М. лек автомобил „Фолксваген Пасат", поради което ищецът следва да отстрани тази нередовност и да изложи точни и ясни твърдения за това кой е другият, участвал в ПТП водач и кой точно автомобил е управлявал при настъпване на ПТП. Исковата молба е нередовна и тъй като ищецът не е посочил в кой автомобил и на кое място в автомобила е пътувал. Извод, че ищецът е бил

пътник се извежда само от съдържанието на застрахователната претенция, в която е посочено, че ищецът се е „возил“ в автомобила.

Исковата молба е нередовна, тъй като от обстоятелствената ѝ част не може да се установи в кой от двата, участвали в ПТП автомобила е пътувал ищецът. Отделно от това, видно от констативния протокол в ПТП са участвали няколко водачи и няколко автомобила.

Според ответника, исковата молба е нередовна и по още една причина. Видно от констативния протокол за ПТП с пострадали лица, приложен към исковата молба, процесното ПТП е с няколко участници, респ. с няколко автомобила. Ищецът е длъжен да опише точният механизъм на ПТП, тъй като в противен случай се нарушава правото на защита на ответника.

Според ответника, исковата молба е нередовна, тъй като са налице твърдения на ищеца, че е имал множество травми по тялото, но не е посочил къде точно е имал травми, в какво точно се изразяват тези травми, нито пък е посочил точно на кои части от тялото е имал травми. Посочва се, че такива травми не са включени в състава на престъплението, за което водачът М. М. е бил признат за виновен, респ. за тях не важи нормата на чл.300 ГПК.

Според ответника, исковата молба е нередовна, тъй като не е посочено в коя подбедрица ищецът е имал болки, нито пък в кое рамо и в кой лакът.

Посочва, че такива травми не са включени в състава на престъплението, за което водачът М. М. е бил признат за виновен, респ. за тях не важи нормата на чл.300 ГПК.

Направено е искане да се остави без движение исковата молба до уточняване на посочените по-горе обстоятелства. Моли след уточненията от ищеца да се даде възможност на ответника да вземе становище и да направи съответните възражения, респ. доказателствени искания.

Оспорва изцяло по основание и размер предявените от ищцовата страна искове. С изключение на задължителните за гражданския съд факти и обстоятелства по чл.300 ГПК, оспорва наличието на другите кумулативно необходими елементи от сложния фактически състав на деликта по чл.45 ЗЗД.

От съдържанието на чл.300 ГПК е видно, че причинно-следствената връзка не е част от задължителните за гражданския съд елементи от фактическия състав на генералната клауза на деликта по чл.45 ЗЗД. Задължителни по смисъла на чл.300 ГПК са фактите - извършено ли е деянието, неговата протИ.правност и виновността на дееца. Отделно, за съда и страните присъдата е задължителна само за травмите, посочени в присъдата, но не и за травми, които не са били предмет на наказателното дело.

Оспорва изцяло всички твърдения на ищеца за наличието на различни по вид, характер и интензитет негативни засягания на неимуществената правна сфера на ищеца.

Оспорва твърденията на ищеца, че е получил белодробна контузия, тъй като тази контузия не е била отчетена от наказателния съд при постановяване

на присъдата. Посочва, че такива травми не са включени в състава на престъплението, за което водачът М. М. е бил признат за виновен, респ. за тях не важи нормата на чл.300 ГПК. В приложената като доказателство от ищеца епикриза е посочено, че има данни за белодробна контузия вляво, но това протИ.речи на част „КТ на торакс:" от епикризата, където липсвали каквито и да било данни за контузия на белия дроб. Отделно от това, не било посочено в какво точно се изразява контузията на левия бял дроб. Няма данни и ищецът да е направил нова рентгенография, както е препоръчал гръдният хирург, нито пък да е направил нова консултация с гръден хирург.

Оспорва твърденията на ищеца, че е имал множество травми по тялото, болезненост в левия глезен, подбедрица, рамо и лакът. Тези травми не са били част от състава на престъплението, за което водачът М. М. е бил признат за виновен, поради което за тях не важала нормата на чл.300 ГПК.

Оспорва по основание и размер предявените искиове, като твърди, че във връзка със същото увреждане ищецът е получил обезщетение за вреди от трудова злополука. Счита, че за едно и също увреждане пострадалият няма право да получи две отделни обезщетения, тъй като би се стигнало до неоснователно обогатяване.

Оспорва представения към исковата молба констативен протокол в частта му, в която е посочено какви травми е претърпял ищецът, тъй като издателят на протокола не бил вещо лице и не притежавал специални знания за поставяне на диагноза за описаните травми.

Счита, че с поведението си ищецът Г. Г. е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат и в частност за получените от него травматични увреждания и претърпените от него неимуществени вреди. Ищецът е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат, в частност за получаване на травматичните увреждания и претърпените от него неимуществени и имуществени вреди, за които претендира обезщетение, тъй като е пътувал в автомобила без поставен обезопасителен колан, въпреки че автомобилът е бил фабрично оборудван с колани за всички места в автомобила. Счита, че в случай, че ищецът е пътувал с поставен колан, той не би получил травматичните увреждания и нараняванията, които е получил или пък ако би получил някакви травми и наранявания, то те биха били в много по-лека, до незначителна степен, както и изобщо не би претърпял неимуществени вреди. Твърди, че Г. Г. е нарушил разпоредбата на чл.137а, ал.1 ЗДвП, съгласно която „Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.".

Посочва, че в резултат на описаното по-горе поведение, ищецът Г. Г. е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат във всички негови аспекти, тъй като е пътувал в автомобила без поставен обезопасителен колан.

В молбата се излага, че в съдебната практика на ВС и ВКС е прието, че

съпричиняване /допринасяне от пострадалия е налице винаги, когато с определени негови действия или бездействия /поведение/ той обективно е допринесъл за настъпване на вредите. Съгласно тази практика е достатъчно конкретното действие, респ. бездействие, с което пострадалият е допринесъл, да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен, без със същото да се нарушават определени правни норми. Степента на допринасяне/съпричиняване/ на вредите следва да бъде отчетена от съда и при определяне размера на обезщетението, то да бъде намалено до размера на приетата степен на съпричиняване.

С настоящия отговор заявява евентуално възражение за съпричиняване, което моли да бъде прието за съвместно разглеждане заедно с предявените срещу ищеца обективно съединени иски и в случай, че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение, то размерът му да бъде намален със степен не по-малка от 55%.

Моли да се отхвърлят изцяло предявените от ищеца обективно съединени иски за осъждане на застрахователното дружество да му плати обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законна лихва, като неоснователни. Евентуално, в случай че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение, моли да се уважи заявеното с настоящия отговор възражение за съпричиняване и да се намали с 55% определеното на ищеца обезщетение за неимуществени вреди. Претендира разноски.

В законния срок не е постъпила допълнителна искова молба по делото.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Видно от данните по делото, с влязло в законна сила Споразумение за прекратяване на наказателното производство, одобрено с Протокол рег. №195/12.05.2025 г. от о.с.з., проведено на 12.05.2025 г. по НОХД №1223/25 г. по описа на РС-С.З., обвиняемият М. А. М., ЕГН *****, с поС.ен адрес в с.С., община Р., се признава за виновен в това, че на 21.01.2024 г., в гр.С.З., при управление на л.а. марка "Фолксваген", модел „Пасат“, с рег.№ **, е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.21, ал. 1 от ЗДвП, чл.25, ал. 1 от ЗДвП, чл.25, ал. 2, изр.1 от ЗДвП, чл.63, ал.2, т.3 от ППЗДВП и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на три лица, едно от които е ищецът Г. В. Г., чиято телесна увреда се изразява в черепномозъчна травма /контузия на главата, охлузвания на лицето, контузия на мозъка/, причинила разстройство на здравето, временно опасно за жИ.та, поради което и на осн. чл.343, ал.3, предл.“трето“, б.А, предлож.“второ“ във вр.с ал. 1, във вр.с чл.342 ал. 1 предл.“трето“ вр. чл.54,ал.1 от НК на РБългария му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 год., което на осн.чл.66, ал.1 НК отлага изпълнението за изпитателен срок от 3 години.

Страните не спорят, че за л.а. марка "Фолксваген", модел „Пасат“, рег.№

**, към датата на процесното ПТП е било налице валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в ЗД „Б.“, с начална дата на покритие 18.10.2023г. и крайна дата на покритие 03.05.2024г., предоставящо покритието по чл. 493 от КЗ с ответното дружество.

Съгласно чл.380 от КЗ ищецът е депозирал писмена застрахователна претенция, получена от ответното дружество ЗД „Б.“ АД на 30.01.2024г. В отговор ответникът е изпратил писмо с изх. № 284 от 22.04.2024г., с което от ищеца се изискват допълнителни документи. Към момента ответникът не е изплатил застрахователно обезщетение за претърпените от ищеца вреди.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна, по делото е назначена комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда. Въз основа на събраните доказателства вещото лице – автоексперт е установило, че ПТП е настъпило при следния механизъм:

На 21.01.2024 г., около 19:55 ч. на бул. „**“, по жп надлез до завод „Б.“ в посока от юг на север се е движил л.а. Фолксваген Пасат, с рег. № **, с водач М. А. М.. На предна дясна седалка е пътувал ищецът Г. В. Г.. Участъкът от пътя е с двупосочно движение, с по две пътни ленти за всяка посока. Водачът на автомобила е предприел изпреварване на движещите се пред него ПС и се е движил в пътната лента, предназначена за насрещно движение. В същото време, в същата пътна лента, но в обратна посока - от север на юг се е движил лек автомобил БМВ 320 Д, с рег. № **, с водач А.Н.С.. На предна дясна седалка е пътувал Д.М.С.. Било е тъмната част на денонощието. Уличното осветление е работело. Пътната настилка е била суха. Водачът на л.а. БМВ е възприел движещия се срещу него автомобил и е завил кормилния кръг наляво. В същото време, водачът на л.а. Фолксваген е променил направлението на движението си надясно, с намерението да се върне в своята пътна лента, предназначена за движение от юг на север. На около 15,00 - 15,30 м северно от линията на ориентира и на около 7,45 - 8,30 м западно от източната граница на платното за движение е настъпил челен кос удар между двата автомобила. Мястото на удара се намира в източната/лявата лента, предназначена за движение от север на юг. Скоростта на движение на л.а. Фолксваген непосредствено преди ПТП и към момента на удара е била около 79 км/ч, а скоростта на движение на л.а. БМВ непосредствено преди ПТП и към момента на удара е била около 109 км/ч. При удара са контактували челните състави на л.а. Фолксваген и челните десни състави на л.а. БМВ. В резултат на удара, л.а. Фолксваген се е завъртял около вертикалната си ос по часовата стрелка, изминал е 2,20 м от мястото на удара и се е установил в покой, с предните си състави насочени на югоизток, така както е описан в протокола за оглед на местопроизшествието и нанесен в мащабната скица, а л.а. БМВ се е завъртял около вертикалната си ос по часовата стрелка и въртейки се е продължил движението си в посока на югоизток. Настъпил е удар в задните му десни части с предна лява част на л.а. Мерцедес, който към

този момент се е намирал в дясната/източната пътна лента в посока от юг на север и е бил в процес на аварийно спиране. Автомобил БМВ е изминал около 7 м от мястото на удара и се е установил в покой, с предните си състави насочени на североизток, така както е описан в протокола за оглед на местопроизшествието и нанесен в мащабната скица.

Видно от експертизата, вследствие на ПТП са причинени телесни увреждания на водачите и на пътниците Г. В. Г. (пътувал на предна дясна седалка в л.а. Фолксваген) и Д.М.С. (пътувал на предна дясна седалка в л.а. БМВ). На автомобилите са нанесени значителни материални щети.

Установено е, че мястото на удара между двете МПС спрямо елементите на пътя се намира:

- По дължина на пътното платно - на около 15,00 - 15,30 м северно от линията на ориентира;

- По ширина на пътното платно - на около 7,45 - 8,30 м западно от източната граница на платното за движение.

Мястото на удара се намира в източната лента от общо две пътни ленти, предназначени за движещите се ПС в посока от север на юг, в която към този момент се е движил л.а. БМВ.

Към момента на удара са контактували челните състави на л.а. Фолксваген и челните десни състави на л.а. БМВ.

В резултат на движението на л.а. БМВ след този удар е настъпил удар в задните му десни части с предна лява част на л.а. Мерцедес, който към този момент се е намирал в дясната/източната пътна лента в посока от юг на север.

Видно от съдебномедицинската част от експертизата, при процесното ПТП, ищецът е получил следните травми:

- Контузия на главата. Медико-биологичният характер на травмата е временно разстройство на здравето без опасност за жи.та със срок на възстановяване една седмица.

- Екскориации /охлузвания/по лицето и подкожни отоци. Същите се квалифицират като временно разстройство на здравето без опасност за жи.та със срок на възстановяване 10 дни.

- Мозъчно сътресение, представляващо временно разстройство на здравето с опасност за жи.та /поради наличие на коматозно със.ие/, със срок на възстановяване до 4 седмици.

- Мозъчна контузия е временно разстройство на здравето с опасност за жи.та - със срок на възстановяване от 6 месеца до 12 месеца.

- Контузия на гръдния кош - временно разстройство на здравето без опасност за жи.та със срок на възстановяване до 2 седмици.

- Контузия на белият дроб - временно разстройство на здравето с опасност за жи.та със срок на възстановяване до 2 месеца.

- Контузия на крайниците - лява глезенна става, лява раменна става, лява

лакътна става, лява гривнена става - временно разстройство на здравето без опасност за ЖИ.та със срок на възстановяване до 2 седмици

Вещото лице е посочило, че описаните факти в полицейската и медицинска документация съответстват по време, механизъм и начин на травмите на обсъжданото ПТП, получени от пострадалия.

Контузията на бял дроб е установена с компютър-томографско изследване на гръдния кош в деня на постъпване в здравното заведение на дата 21.01.2024 г. с лаб. № 1501, като е посочено - Дискретни зони тип матово стъкло вляво базално. Заключение - Контузионни промени в ляв бял дроб. Осъществена е консултация със специалист-гръден хирург д-р Пламен Димитров Видолов (Гръдна хирургия): „На проведен КТ на гр. кош има данни за белодробна контузия вляво, без фрактури и без хемопневмоторакс. Към момента не се налага оперативно лечение.“

Не е установено кръвонасядане в областта на кожата, подкожието и мускулите на гръдния кош. Не са описани при хоспитализацията в здравното заведение в медицинската документация повърхностни мекотъканни увреди на гръдния кош. Посочва се в анамнезата само болкова симптоматика. Към основното лечение от гръдния хирург, се включва Цефтриаксон и АЦЦ./антибиотик и отхрачващ препарат/.

На територията на клиниката е извършен контролен КТ на гръдния кош, с цел проверка наличие на усложнение.

След изписване от клиниката не са представени в делото медицински документи, показващи контролни прегледи и образни изследвания-контроли. В момента основно е с оплаквания от болки в ляво коляно и лява подбедрица при движение. Не се установяват: гърчова симптоматика и неврологична огнищна симптоматика.

Видно от експертната, контузията на мозъка е нарушение на мозъчната тъкан, водещо до промени в неврологичния статус и съзнанието. Този вид увреда създава условие за поява на мозъчен оток, който е пряка опасност за фатален край на пострадалия поради повишаване на вътречерепното налягане. Проследява се динамично чрез проследяване на оплакванията, неврологичния статус, съзнанието и чрез образни изследвания, каквито се явяват компютърната томография и ядреномагнитния резонанс.

Експертът-медик посочва в експертната, че от медицинската документация е видно, че пострадалият е със загуба на съзнание. Няма спомен за случилото се. Отрича гадене и повръщане. Към момента на прегледа при приемането в НХК е с болки в областта на главата, неориентиран за време и място.

От данните на компютър-томографското изследване при хоспитализацията е посочено: Супратенториално двустранно париеално наличие на хиперденсни зони с хеморагична плътност и размери 3 мм вляво и 9/9 мм вдясно.

КТ изследване контрола - хиперденсни зони с хеморагична плътност и настоящи размери 3 мм вляво и 9/9 мм вдясно. Интрапаренхимни мозъчни контузии двустранно, париетално без динамика в размерите.

Експертът е посочил терапията в условията на болничния престой и след изписването в дома на ищеца.

Видно от експертизата, пострадалият в първия месец е лекуван на легло в дома, с посочена терапия и с помощта на близките. До третия месец е раздвижван, отново с помощта на близките. Оплакванията постепенно са затихнали в областта на главата и гръдния кош. Не съобщава за припадъци. Не е провеждал рехабилитация и балнеолечение.

Според вещите лица, травмите на ищеца са получени най-вероятно от свободното движение на тялото в купето. Травмите в областта на главата най-вероятно са от удар в огледалото, травмираня вляво гръден кош - от удар на тялото в таблото и страничната дясна част на кормилото, крайниците /ляво коляно/ - от удар в скоростния лост. При поставен обезопасителен колан тялото е фиксирано към седалката и има само свободно движение на шията от 10-15 см. и свободно движение на крайниците.

Видно от експертизата, автомобил Фолксваген Пасат с рег. № **, VIN: WVWZZZ3BZWE198446 е снабден с общо четири въздушни възглавници:

- Фронтална - за водача (във волана);
- Фронтална - за пътника отпред (в таблото);
- Странична - за водача (в облегалката на седалката);
- Странична - за пътника отпред (в облегалката на седалката).

При процесното ПТП, на автомобил Фолксваген Пасат са се задействали двете предни/фронтални въздушни възглавници - за водача и за пътника отпред.

Автомобил Фолксваген Пасат с рег. № ** е оборудван фабрично с предпазни колани за всички места на пътниците и за водача. За водача, за пътника отпред и за пътниците отзад вляво и вдясно предпазните колани са триточкови инерционни. За пътника отзад в средата, предпазният колан е двуточков.

Видно от експертизата, няма доказателства в медицинската документация ищецът Г. да е имал травми, които са типични за пътник, пътуващ с поставен обезопасителен колан - „коланна травма“. В медицинската документация не се установява характерната коланна травма, тя не е задължителна. В съдебно заседание вещото лице автоексперт уточнява, че в протокола за оглед няма данни относно колана на пътника на предна дясна седалка в л.а. Фолксваген, включително и дали е бил срян.

Косвен белег за това, че няма поставен колан е лицевата травма, травмата по неврокраниума, мозъчното сътресение и контузията на мозъка. Към същото се отнася и гръдната травма с белодробната контузия. Тези травми не са характерни при пътник, поставил обезопасителен колан.

Гръдната клетка и таза са добре притиснати към седалката и не могат да разрешат да се получи белодробната контузия. Липсват фрактури по костния скелет на тялото и главата. Локализацията на травмите е в лявата част на тялото, крайниците и главата.

Вещите лица посочват, че в случай, че ищецът е пътувал с поставен обезопасителен колан към момента на настъпване на ПТП, той не би получил контузията на главата, екскориациите /охлузвания/ по лицето и подкожни отоци, мозъчното сътресение и мозъчна контузия в този вид. Контузията на гръдния кош и контузията на белият дроб е възможно да бъдат получени в тази ситуация, но травматичните увреждания биха били по-леки. Контузията на крайниците - /Лява глезенна става. Лява раменна става. Лява лакетна става. Лява гривнена става/ също е възможно да бъдат получени в тази ситуация.

На базата на поставен колан при посочената голяма кинетична енергия, предадена на тялото, травмите биха били значително по-леки, поради фиксиране на тялото от предпазния колан към седалката. Поради това експертизата, от медицинска гледна точка, категорично отговаря, че тялото е било със свободно движение в купето на колата, което означава, че няма поставен предпазен колан.

Силите, действащи на тялото на пострадалия, разглеждани в подвижната координатна система на автомобила, са преносни, центробежни и кориолисови инерционни сили. Първите се дължат на ускоренията на преносните точки - точките от подвижната координатна система на автомобила, а вторите и третите зависят от релативната скорост на телата спрямо автомобила, пропорционална на ъгловата скорост на масовия му център.

Основното действие на инерционните сили в разглеждания случай, се осъществява при удара между автомобилите. Поради малкото му времетраене (0,06-0,15 s) се получават много големи преносни ускорения вследствие изменението на скоростта при удара, а оттам и големи инерционни сили. По време на удара меродавните преносни инерционни сили за тялото на водача са насочени обратно на изменението на скоростта (обратно на действащия ударен импулс). Тези инерционни сили се стремят да предизвикват относително движение на тялото в указаната посока, ако тялото не се фиксира от елемент за пасивно обезопасяване (колан, въздушна възглавница), а оттам, възникване на относителна скорост на телата спрямо автомобила и при ротация на автомобила - кориолисови инерционни сили, които са перпендикулярни на възникналите релативни скорости.

В конкретната ситуация доминиращи са преносните инерционни сили, които се дължат на големите преносни ускорения на масовия център на автомобила по време на удара. След него и последващото движение на автомобила около вертикалната му ос, инерционните сили са съизмерими помежду си по големина, като менят своето направление и посока спрямо купето на автомобила.

Направеният анализ определя, че преносна инерционна сила при удара ще се стреми да измести тялото на пострадалия пътник основно напред и значително по-малко на ляво. От тук е направено заключението, че ако към момента на възникване на ПТП пострадалият е пътувал с поставен обезопасителен колан, той би предотвратил свободното движение на тялото в купето на автомобила.

На М. М. с ЕГН: ***** е направен Протокол за извършена експертиза № 24 ТКХ 578 на 14.11.2024 г. от вещи лица специалисти в областта на химията в ЦЕКИ към НИК — МВР възложено от старши разследващ полицай Н.Х.К. при ОД на МВР, гр. С.З.. Постановление с УРИ 1228p1547 от 22.01.2024 г. по досъдебно производство № ЗМ-1228-24 2024 г. ОД на МВР, гр. С.З.. В пробата от кръв не е установено наличие на упойващи лекарствени средства и наркотични вещества, включени в списъците приложения към чл.3 от Наредба за квалифициране на растения и вещества като наркотични. В пробата от урина се доказва наличие на амфетамин, метамфетамин, метаболити на кокаин — бензоилекгонин, метилекгонин, естер /изследване на пробите чрез газова хроматография с масспектрална детекция/.

С оглед установяване на обстоятелства от значение за спора, по делото са допуснати свидетелски показания. От показанията на свидетеля М. А. М. се установява, че ПТП се е случило до моста при бул. „П.“, при движение от кв. „К.“ в посока към центъра. Ищецът Г. В. пътувал на предна дясна седалка. Докато свидетелят М. шофирал, изведнъж силна, ярка светлина го заслепила. Автомобилът идвал от насрещното платно. Няма възможност да реагира и избегне удара. Опитал се да намали, но не успял. Усетил удар отпред и след това отзад, друго не помни. След удара, колата се установила между двете платна. Самият удар настъпил по средата между двете платна. Не си спомня движението на тялото на Г. Веснелинов и не помни дали е бил в безсъзнание. Не може да си спомни подробности, но е сигурен, че и двамата са били с поставени предпазни колани.

От показанията на свидетеля М.В.В., сестра на ищеца, се установява, че след ПТП Г. В. Г. е приет в болница в тежко състояние. За лечението му трябвало да платят осигуровки или 13 000 лева за лечение. На следващия ден им съобщили, че има оток в мозъка и ако се разрасне, ще трябва да се отвори главата, като в последния случай може да не оцелее при операцията. Левият крак на ищеца бил зле и до днес. Свидетелката посочва, че когато го претовари 2–3 часа, се подува и трябва да почива, за да отпочине. Първите 6–7 дни ищецът не помнел нищо и не разпознавал никого. След изписването около два месеца и половина имал нужда от чужда помощ за обслужване, тоалет, хранене. По време на възстановителния период пет минути след проведен разговор забравял за него и започвал същия разговор. Сега тези моменти ги нямало, но останал проблемът с крака, имал накуцваща и изкривена походка. Кракът бил зараснал накрив и не можел да се оправи. Вече 2 години бил така. Психически също се променил, станал по-затворен, плачел

и мислел, че няма да се оправи проблемът с мозъка и че ще продължи да забравя. Бил в шок и не искал да се качва в кола, изпитвал страх. Свидетелката посочва, че ищецът не е шофьор. Преди катастрофата излизал с приятели и бил по-контактен. След ПТП станал по-затворен, вече не излиза както преди. Споделял, че не помни нищо от ПТП и периода на възстановяване.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

В случая, не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП на 21.01.2024 г. по силата на което ЗД "Б." АД е поело задължение да обезщети увредените лица при използването на застрахованото МПС – л.а. Фолксваген Пасат, с рег. № ** по застраховка „Гражданска отговорност“.

Ищецът е депозирал претенция, получена от ЗД "Б." АД на 30.01.2024г., като е заведена щета № 2410003255, по които застрахователят не е изплатил обезщетение. Съобразно разпоредбата на чл. 498, ал.3 КЗ, във вр. с чл. 380 КЗ, ищецът предявява настоящия иск срещу ЗД "Б." АД, което е пасивно легитимирано и се явява надлежна страна в настоящото производство, поради това съдът намира предявените иски за процесуално допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

По силата на чл.300 от ГПК, виновността на водача на л.а. Фолксваген Пасат, с рег. № ** за процесното ПТП, при което е пострадал ищецът, не подлежи на установяване в настоящото производство и гражданският съд следва да приеме този факт за доказан.

Предвид изложеното, съдът приема, че деянието на водача на л.а. Фолксваген Пасат, с рег. № ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на ЗД "Б." АД следва да бъде ангажирана, като предявените иски за неимуществени и имуществени вреди са доказани по основание.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени.

Понятието “справедлИ.ст” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г., то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване на съС.ието на здравето, причинените морални страдания и др.

В настоящия случай от събраните доказателства по делото – съдебномедицинска експертиза и свидетелски показания, се установява, че при процесното ПТП Г. В. Г. е получил травма на главата с мозъчно сътресение, мозъчна контузия и ексориации /охлузвания/ по лицето и подкожни отоци, контузия на гръдния кош с контузия на белият дроб и контузия на крайниците - лява глезенна става, лява раменна става, лява лакетна става, лява гривнена става. От получените травми най-тежка и с най-дълъг период на възстановяване – 6 – 12 месеца е мозъчната контузия, по данни на експертизата. Тази травма е създавала опасност за жи.та на пострадалия, поради опасност от поява на мозъчен отток. Пострадалият се е нуждаел от помощта на близките си до третия месец след ПТП, когато се е лекувал при домашни условия. Останалите травми са отшумели до втория месец, като към момента е възстановен.

Съдът, като взе предвид, тежестта на травмите, възрастта на ищеца към момента на ПТП – 25 години, неудобствата и ограниченията от личен, битов и социален характер, които е претърпял, болките, страданията и психическия стрес, намира, че справедлИ. обезщетение за претърпените от Г. В. Г. неимуществени вреди би била сумата от 40 000 лв.

По възражението за съпричиняване.

Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД предвижда възможност обезщетението за вреди от непозволено увреждане да се намали, ако самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причИ. връзка между поведението на пострадалия и протИ.правното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да почива на предположения. Затова при въведено възражение за съпричиняване, винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване, действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Доказателствената тежест за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно, съобразно правилата, предписани в нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, изразяващо

се в непоставяне на предпазен колан, нарушение на разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП.

Видно от заключението на комплексната експертиза, нито в протокола за оглед, нито в медицинската документация са налице обективни данни относно колана на пътника на предна дясна седалка в л.а. Фолксваген, включително и дали е бил срязан. В медицинската документация не се установява характерната коланна травма, която се посочва от вещите лица, че не е задължителна. Косвен белег за това, че няма поставен колан е лицевата травма, травмата по неврокраниума, мозъчното сътресение и контузията на мозъка, както и гръдната травма с белодробната контузия. Експертите са посочили, че тези травми не са характерни при пътник, поставил обезопасителен колан, тъй като гръдната клетка и таза са добре притиснати към седалката и не могат да разрешат да се получи белодробната контузия. Липсват фрактури по костния скелет на тялото и главата. Локализацията на травмите е в лявата част на тялото, крайниците и главата. Вещите лица са посочили, че в случай, че ищецът е пътувал с поставен обезопасителен колан към момента на настъпване на ПТП, той не би получил контузията на главата, екскориациите /охлузвания/ по лицето, подкожни отоци, мозъчното сътресение и мозъчна контузия в този вид. Контузията на гръдния кош и контузията на белият дроб е възможно да бъдат получени в тази ситуация, но травматичните увреждания биха били по-леки. Контузията на крайниците - /Лява глезенна става. Лява раменна става. Лява лакетна става. Лява гривнена става/ също е възможно да бъдат получени в тази ситуация, тъй като коланът не фиксира крайниците.

Изводът на експертите е, че при поставен колан, при посочената голяма кинетична енергия, предадена на тялото, травмите биха били значително по-леки, поради фиксиране на тялото от предпазния колан към седалката. Поради това, от медицинска гледна точка, категорично се отговаря, че тялото е било със свободно движение в купето на колата, което означава, че няма поставен предпазен колан.

С оглед установеното по делото, възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия Г. В. Г., поради непоставяне на обезопасителен колан, е основателно, като съдът определя същото на 30%.

Отчитайки определения процент на съпричиняване, на основание чл.51, ал.2 ЗЗД определеният общ размер на обезщетението подлежи на редуциране, като справедливо по смисъла на чл.52 от ЗЗД обезщетение е в размер на сумата 28 000 лв.

По искането за присъждане на законна лихва:

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото

лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от 21.01.2024 г.

По делото е представено доказателство, че е предявена застрахователна претенция, получена от застрахователя на 30.01.2024 г. Следователно, съдът като съобрази посочените обстоятелства и при липса на други данни, следва да приложи разпоредбата на чл. 429, ал. 3 КЗ. Датата, от която следва да се присъди законната лихва е 30.01.2024 г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, като за периода от 21.01.2024 г. до 29.01.2024 г. искът следва да се отхвърли като неоснователен.

За периода от предявяване на претенцията до датата на постъпване на исковата молба в съда, т.е. 30.01.2024 г. – 03.07.2025 г., законната лихва върху уважения размер на обезщетението за неимуществени вреди от 28000 лв. (двадесет и осем хиляди лева), с равностойност 14 316,17 евро (четиринадесет хиляди триста и шестнадесет евро и седемнадесет евроцента), изчислена служебно от съда, е в размер на 5442,48 лева (пет хиляди четиристотин четиридесет и два лева и четиридесет и осем ст.), с равностойност 2 782,70 евро (две хиляди седемстотин осемдесет и две евро и седемдесет евроцента).

С оглед изложеното, съдът намира, че ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** следва да заплати на Г. В. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес в с. Б.** сумата 28 000 лв.(двадесет и осем хиляди лева), с равностойност 14 316,17 евро (четиринадесет хиляди триста и шестнадесет евро и седемнадесет евроцента) - главница за дължимо застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно с дължимата се законна лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба – 04.07.2025 г. до окончателното изплащане на вземането, като над този размер до претендираните 60 000 лв. (шестдесет хиляди лева), с равностойност 30 677,52 евро (тридесет хиляди шестстотин седемдесет и седем евро и петдесет и два евроцента) искът следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан.

ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** следва да заплати на Г. В. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес в с. Б.** сумата 5442,48 лева (пет хиляди четиристотин четиридесет и два лева и четиридесет и осем ст.), с равностойност 2 782,70 евро (две хиляди седемстотин осемдесет и две евро и седемдесет евроцента), представляваща законна лихва за забава върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 30.01.2024 г. до дата 03.07.2025 г., изчислена върху присъдената главница от 28 000 лв. с равностойност 14 316,17 евро, като над този размер до претендираните 12083.03 лв., както и за периода 21.01.2024 г. до 29.01.2024 г., следва да отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

По отговорността за разноски:

От представените по делото доказателства се установява, че на ищеца е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАдв. Съгласно посочената разпоредба адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС е прието, че Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на ищеца, адвокатското възнаграждение на представляващия го адв. И. С. С. следва да бъде определено на 3334.25лв. без вкл. ДДС, с равностойност 1704.77евро без вкл. ДДС.

С оглед изхода на делото ЗД „Б.“ АД следва да заплати на адв. И. С. С. адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на Г. В. Г. в размер на 1704.77евро без вкл. ДДС.

Ответникът е направил разноски за експертиза - 1 460,80 евро, 2,56 евро – за съдебно удостоверение, 3 374,53 евро за адвокатско възнаграждение по иска за неимуществени вреди и 920 евро – по иска за законна лихва от получаването на претенцията от застрахователя до исковата молба.

От страна на пълномощника на ищеца е направено възражение за прекомерност направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ответника, което съдът намира за основателно. Следва да се определи едно общо възнаграждение по двата иска, което съобразно посочените по-горе обстоятелства, имащи значение за размера на адвокатското възнаграждение, същото следва да се определи в размер на 6 680 лв. с вкл. ДДС, с равностойност 3 415.43 евро с вкл. ДДС.

Така общо разноските на ответника са в размер на 4877.79 евро.

Съобразно отхвърлената част от исковете, Г. В. Г. следва да заплати на ЗД „Б.“ АД сумата 2634 евро – разноски в производството.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът ЗД „Б.“ АД следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт,

държавна такса в размер на 683.95 евро.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** да заплати на Г. В. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес в с. Б.** сумата 14 316,17 евро (четирнадесет хиляди триста и шестнадесет евро и седемнадесет евроцента), с равностойност 28000 лв. (двадесет и осем хиляди лева) - главница за дължимо застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на ПТП от 21.01.2024г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба – 04.07.2025 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска над присъдения размер до претендираните 30 677,52 евро (тридесет хиляди шестстотин седемдесет и седем евро и петдесет и два евроцента), с равностойност 60 000 лв. (шестдесет хиляди лева), като **неоснователен и недоказан**.

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** да заплати на Г. В. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес в с. Б.** сумата **2 782,70 евро** (две хиляди седемстотин осемдесет и две евро и седемдесет евроцента), с равностойност 5442,48 лева (пет хиляди четиристотин четиридесет и два лева и четиридесет и осем ст.), представляваща законна лихва за забава върху неизплатено застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 30.01.2024 г. до 03.07.2025 г., изчислена върху присъдената главница от 14 316,17 евро, с равностойност 28 000 лв., като **ОТХВЪРЛЯ** иска над присъдения размер до претендираните 6 177,96 евро, с равностойност 12083.03 лв., както и за периода 21.01.2024 г. до 29.01.2024 г., като **неоснователен и недоказан**.

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** да заплати на адв. И. С. С. от АК-С.З., с адрес: гр. С.З., **, адвокатско възнаграждение за осъществено представителство на Г. В. Г. в размер на 1704.77 евро (хиляда седемстотин и четири евро и 77 евроцента), без вкл. ДДС.

ОСЪЖДА Г. В. Г., с ЕГН *****, с поС.ен адрес в с. Б.** да заплати на ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, сумата 2634 евро (две хиляди шестотин тридесет и четири евро) – разноски в производството.

ОСЪЖДА ЗД „Б.“ АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** да заплати в полза на Държавата по бюджета на съдебната власт държавна такса в размер на **683.95 евро /шестотит осемдесет и три евро и 95 евроцента/**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____